

Chambre des Représentants

SESSION 1972-1973.

11 OCTOBRE 1972

PROPOSITION DE LOI

modifiant l'article 18 de la loi du 3 juin 1964 portant le statut des objecteurs de conscience.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

« A la lumière de l'expérience, il sera possible, par le dépôt d'une proposition de loi, de diminuer le terme supplémentaire imposé aux objecteurs de conscience. Les sénateurs ont estimé que l'allongement du temps de service était justifié comme preuve de la sincérité de l'objecteur de conscience » (extrait du rapport du sénateur Flamme, doc. Sénat n° 164 de 1962-1963.)

L'expérience a enseigné que la jeunesse contemporaine peut se passer de « la preuve de sincérité » dont il est fait état dans le rapport. De plus en plus, la jeunesse milite en faveur d'une politique de paix active qui doit réaliser les conditions d'une paix positive.

Cette attitude conséquente aboutit au refus d'accomplir les devoirs militaires. Il est injuste qu'un jeune homme voie sa carrière amputée d'une année supplémentaire du fait qu'il a la conviction intime qu'il ne peut tuer son prochain.

La présente proposition tend en premier lieu à uniformiser le temps de service de l'objecteur de conscience et du milicien, de manière à laisser à chacun le choix de vivre selon ses convictions, sans obligations supplémentaires.

Elle tend également à assurer à l'objecteur de conscience les mêmes droits de vote constitutionnels que ceux dont jouissent les miliciens.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1972-1973.

11 OKTOBER 1972

WETSVOORSTEL

tot wijziging van artikel 18 van de wet van 3 juni 1964 houdende het statuut van de gewetensbezwaarden.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

« Uit de opgedane ondervinding zal het mogelijk blijken bij het neerleggen van een wetsvoorstel, de bijkomende tijd opgelegd aan de gewetensbezwaarden te verminderen. De senatoren waren dan de mening toegedaan dat de verlenging verantwoord was, als bewijs van geloofwaardigheid ». (Uit het verslag van de heer senator Flamme, stuk van de Senaat, n° 164 van 1962-1963.)

De ervaring heeft geleerd dat de hedendaagse jongeren « het bewijs van de geloofwaardigheid » zoals in het verslag voorgesteld niet meer behoeven. Meer en meer ijvert de jeugd voor een actieve vredespolitiek, die de positieve vredesvoorwaarden moet realiseren.

De consequentie van deze houding leidt tot een weigering van dienstdiening. Het is onrechtvaardig dat een jongeman, omwille van de eerlijke overtuiging dat hij geen medemens mag doden, een jaar meer moet verliezen in zijn loopbaan dan anderen.

Dit voorstel strekt er in de eerste plaats toe de dienstdiening voor dienstweigeraars en voor dienstplichtigen, gelijk maken, om zo iedereen de keuze te laten volgens zijn overtuiging te leven, zonder bijkomende verplichtingen.

Voorts wil het de gewetensbezwaarden hun grondwettelijke rechten tot kiezen verzekeren, zoals dit ook voor de miliciens geschiedt.

N. VAN DER ECKEN-MAES.

PROPOSITION DE LOI

Article unique.

A l'article 18 de la loi du 3 juin 1964 portant le statut des objecteurs de conscience, sont apportées les modifications suivantes :

1° la deuxième phrase du premier alinéa est remplacée par ce qui suit :

« Son terme de service est égal à celui imposé aux miliciens non candidats gradés de réserve faisant partie du contingent de l'armée portant le millésime de l'année durant laquelle il entre en service à la protection civile. »;

2° le quatrième alinéa est supprimé.

27 juillet 1972.

WETSVOORSTEL

Enig artikel 1.

In artikel 18 van de wet van 3 juni 1964 houdende het statuut van de gewetensbezwaarden, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° De tweede zin van het eerste lid wordt vervangen door wat volgt :

« Zijn dienstdaag duurt evenlang als die welke opgelegd is aan de dienstplichtigen die geen kandidaat-reserve gegradueerden zijn en deel uitmaken van het legercontingent, genoemd naar het jaar, waarin hij bij de civiele bescherming in dienst trad. »

2° Het vierde lid wordt weggelaten.

27 juli 1972.

N. VAN DER EECKEN-MAES,
W. KUIJPERS,
A. DE BEUL.